

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เหตุที่หลงตาไม่บิณฑบาต

ก่อนจึงหัน

เราได้หนักใจกับพระนะเราพูดจริง ๆ มันอะไรก็ไม่รู้ ดูแล้วมันก็ดมันขวาง ออกมาทางเรื่องสติปัญญามันนอนหลับครอก ๆ สอนเท่าไรมันก็ไม่รู้เรื่องราว มองไปไหนขวาง ๆ ถ้าใช้สติปัญญาแล้วจะไม่ขวางมากนะ อันนี้ดูเหมือนจะไม่ใช้เลย แบบขอนซุงทั้งท่อน ๆ นี่ละกิเลสเหยียบหัวสัตว์โลกดูเอาซิ มันเหยียบบอย่างนี้ เจ้าของเชื่อไม่รู้เรื่องราวเลย ยังภูมิใจที่กิเลสเหยียบและมัดคอ มันของเล่นเมื่อไรกิเลสนะ เราจึงสลดสังเวชในการที่จะสอน พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย ไม่ท้อยังใ่วางั้นเลย ใครจะไม่ท้อ นอกจากพวกเรานี้แหละ พวกหลับครอก ๆ นี่ไม่ท้อ ให้มาอีก ดีไม่ตีมันจะขอเอาโคตรกิเลสมาเหยียบกันอีกนะ กิเลสตัวเดียวสองตัวไม่พอ ให้มาหมดทั้งโคตรมาเหยียบคอให้ว่าอย่างนั้นนะ ยังภูมิใจได้โคตรกิเลสมาเหยียบคอ ฟังซินะ โห มันสลดสังเวชนะ

ศาสนาจะหมดจริง ๆ เวลานี้จะยังเหลือแต่สัตว์ไม่มีหางคือมนุษย์เรานี่ สัตว์ไม่มีหางสัตว์หางตัวมนุษย์เรานี่ ถ้าว่าติดหางปีบไ้อ์ของนี้วิ่งเข้าป่าเลย พวกอยู่ในกรุงนี้กรุงแตกเลยอยู่ไม่ได้ แตกหมดเลยถ้าลงติดหาง คือมนุษย์เก่งมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์ แต่เวลานี้ไม่มีหางก็เก่งแล้วเรื่องความเชื่อซำ ไม่มีธรรมในหัวใจเลยนี้ แหม สลดสังเวชนะ ให้ลูกหลานทั้งหลายพิจารณานะ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร พวกเราหลับหูหลับตา ดูอะไรฟังอะไรมีแต่กิเลสลากไป ๆ เพลินไปไม่มีความอึดพอ ถ้าเป็นเรื่องกิเลสไม่มีคำว่าอึดพอ ถ้าเรื่องของธรรมแล้ว โอ๊ย ชยะ ๆ เป็นอย่างนั้นนะ จึงสลดสังเวชชิ จะหมดแล้วนะศาสนาเวลานี้

ความรู้ทั้งหมดที่พวกเราว่าบ้านเจริญเมืองเจริญ มีแต่เรื่องกิเลสความรู้ของกิเลสเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันไม่ว่าประเภทไหนละนะ ใครจะเก่งขนาดไหนก็ตาม ว่าเจริญรุ่งเรือง มีแต่พินแต่ไฟทั้งนั้น เอาธรรมจ่อเข้าไปมันเห็นหมดจะว่าไง ขนาดนั้นนะให้พิจารณานะลูกหลาน อย่าภาคภูมิใจในสิ่งที่เป็นกิเลสตัณหาที่จะทำเจ้าของให้เสียหาย เฉพาะอย่างยิ่งราคาตัณหาเวลานี้ทั้งหญิงทั้งชาย พวกไวไฟนะนี่ มองเห็นกันติดปั๊บ ๆ มันเป็นหลักธรรมชาติ ไม่ว่าสัตว์ว่าบุคคล เรื่องราคาตัณหาหญิงชายไม่ได้กลัวกันนะเห็นกันติดกันเลยพันกันเลย ๆ แล้วก็เพลินกันเลย ธรรมะจับเอา ๆ ที่เพลินกันเลยนั้นนั่นละคือเหยื่ออยู่ปลายเบ็ด เพลินกันเลยแล้วไฟก็เผาไปเลย นั่นคือเบ็ดอยู่ข้างใน

อย่าลืมนื้อลืมตัวจนเกินไป สิ่งเหล่านี้มีกับโลกมาตั้งกับตั้งกัลป์ และพาโลกให้ล่มจมมานานแล้ว ควรจะได้เอามาพิจารณาแยกส่วนแบ่งส่วนบ้าง เราจะมีทางออก

นะ อย่าปล่อยให้มันอย่างเดียว ความโลภอย่าปล่อยให้มันอย่างเดียว บ้านเมืองและเรา
 จม ราคะตัณหาถ้าปล่อยมาก ๆ แล้วตัวนี้ตัวฟันตัวไฟมากที่สุดในโลกนี้ โลกนี้ชอบมาก
 ที่สุดคือราคะตัณหา ตัวเป็นภัยที่ลึกซึ่งมากที่สุดคือตัวนี้ สัตว์โลกไม่มีคำว่าอิมพอ จึง
 เกิดตายไม่มีคำว่าอิมพอ ยังเพลินไปอีก ได้เมียคนหนึ่งได้ผัวคนหนึ่งไม่พอ ยังเพลินไป
 อีก เห็นไหมมันพอมือไรธรรมชาติอันนี้ ให้ลูกหลานจำเอานะ มาศึกษาเล่าเรียนกับ
 อรรถกับธรรม ธรรมเป็นเครื่องยับยั้งชั่งตัว เป็นน้ำที่สะอาดซึกฟอก ๆ อันไหนไม่ดีซึก
 ฟอก ฝืนซึกฟอกมันนะลูกหลาน

หลวงตาจวนจะตายแล้วนะ สอนลูกหลานทั้งหลาย อย่ามาเข้าใจว่าหลวงตาดูค่า
 อย่างนั้นอย่างนี้ นี่ละพลังของธรรมชะล้างสิ่งสกปรก มันสกปรกมาก น้ำที่สะอาดคือ
 ธรรมชะล้างลงไปรุนแรง ไม่งั้นหาความสะอาดไม่ได้ เอาละที่นี้หลวงตาจะให้พร

หลังจันทัน

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๙ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ บาท ๘๗ สตางค์
 ดอลลาร์ได้ ๑,๑๖๑ ดอลลาร์ เรารู้สึกจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ระยะเวลาเพราะจวนวันแล้ว
 นะ จวนวันเราเร่งใส่ดอลลาร์ นี่ค่อนข้างจะแน่นแล้วในสมุดบัญชีอุดร ๗ หมื่น แล้วทาง
 กรุงเทพฯ ๒ หมื่น กวานั้นตัดออกเอาเป็นนอกต่อไว้ในบัญชี สองบัญชีนี้ก็แน่นแล้วว่าได้ ๙
 หมื่น เงิน ๑๐ ล้านฟังว่าได้ ๒๒๐,๐๐๐ แน่นอนแล้ว รวมกับในบัญชีนี้ก็ ๓ แสน ๑
 หมื่น จากนั้นไปถึงวันออกเดินทางก็จะได้ ไปกรุงเทพฯก็คิดว่าจะได้อยู่ในวันที่ ๒๕ ตอน
 เข้าก่อนที่จะออกเดินทางไปเมืองกาญจน์ ฉันทเสร็จแล้วว่าจะออกเดินทางไปเมือง
 กาญจน์ก็มีเวลาพุดอยู่ เราก็ได้เตือนไปบ้างแล้ว ทางวิทยุออกไปหมด ให้เตรียมพร้อม
 ไว้เราบอก

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลภูเรือ อยู่ในหุบเขา ทางผ่านไปด่านซ้าย จาก
 จังหวัดเลยไป ๔๙ กิโลเมตรถึงภูเรือ ถึงโรงพยาบาล ๕๐ กิโลเมตร ลึกอยู่ เอาของไปให้ ปัจจัย
 สำหรับอาหารคนไข้ คราวคนไข้เราให้เดือนละ ๑ หมื่นตลอดมา ให้เป็นประจำ ๆ ถ้าอัน
 ไหนเป็นภาระของเราเองเราก็ไม่เกี่ยวกับคนอื่นเขา เช่น นายงัก ๒ หมื่น ภูเรือนี้เราไป
 มอบให้เอง อันไหนที่สั่งให้เขามอบเป็นเรื่องของเขาไปเลยเราก็ไม่เกี่ยว เช่น หนองบัว
 ขอบ หนองหาน อย่างนี้ ถึงเวลาเขาก็ไปจัดการเอง อันไหนเป็นหน้าที่ของเราเราก็จัดการ
 ของเราเอง

นี่ก็ยังทำให้หุดหวิด ๆ อยู่นะนี่ ทำให้เราวิตกวิจารณ์ได้ไปถามเขาที่จะไปภูวนี้
 นะ มันจวนเวลาที่จะเข้ากรุงเทพฯด้วย เลยทำให้เราคิดวณนะ ไปกรุงเทพฯก็วันที่ ๒๔
 วันที่ ๓๐ กลับมา นี่ในช่วงนี้ช่วงที่จะไปส่งอาหารภูว แล้วคนที่เขาจะไปส่งก็ต้องติด
 ตามกับเราไปด้วย ยังไม่ได้ถามเขาดูจะเอาช่วงไหนในระยะนั้น คือถ้าปลาทกมาแล้วเมื่อ

ไรไปได้ ปลายนี้เราสั่งเขมรผ่านโคราช พอมาถึงโคราชส่งมาถึงนี้แล้วเราก็ก็นำไป อันนี้เป็นของสำคัญ ถ้าอันนี้ยังไม่ถึงยังไปไม่ได้ รออันเดียวนี้ละ คือปลายังไปแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า ๘๐ กิโล เอาอย่างดินะ ส่วนมากก็ ๘๓-๘๕ ในย่านนี้

เพื่อคนครัวเขาจะได้ทำเป็นน้ำพริกน้ำอะไร ๘๐ กิโลนั้นก็วันละ ๒ กิโล ให้เป็นประเภทน้ำพริกน้ำอะไร เป็นปลาดี ๆ ด้วยนะ มาจากเขมรโดยเฉพาะ เขาติดต่อกันมาหลายปีแล้ว ทางโคราชเขาซื้อขายกันเป็นประจำ เราไปแทรกกับเขาก็เลยแบ่งมาทางเราด้วย เขาจะทำเป็นน้ำพริกหรือแกงใส่ผักหวานอะไรก็แล้วแต่เออะ ในภูเขาคักหวานมีอยู่เยอะ แต่เวลานี้มันแก่แล้วแหละผักหวาน ผักอื่นก็มีถ้าไม่สิ้นทำ ถ้าไม่โง่งจนขนาดสิ้นทำ อันนี้หมายถึงพวกอาหารยาว บางปีท่านก็เตือนเหมือนกัน ปลายังไม่ยอมให้ส่งมากมันเสีย เพราะฝนตกชุก ไม่มีแดดไม่ได้ตาก เราก็ก็นะ เราก็ก็นะ เราก็ก็นะ ปลายังเท่านี้มันยากอะไร

ที่ถ้าแต่ก็ไปพบกับท่านอุทัยเหมือนกัน เราก็ก็นะ ท่านบอกว่า โอ๊ย เข้าไม่ได้เลยเดี๋ยวนี้ วันนั้นท่านมายังบอกเข้าไม่ได้อยู่วันที่ ๑๖ นะ แล้วท่านเถลไถลออกมาอย่างไร เอารถเล็ก ๆ เท่ากำปั้นออกมาท่านว่า พอออกได้ นอกนั้นไม่ได้ ท่านวางนั้นนะ เลอะหมดตั้งแต่ทางที่จะเข้าวัดจนกระทั่งถึงทางออก เพราะทางออกเขาซ่อมใหม่ พอตีฝนตกมันเลยเลอะหมดไปไม่ได้เลย เสียหมดทางนั้นที่กำลังซ่อม ตกต้องเดินชอกชอนออกไป เข้าทางใหญ่ไม่ได้เลยกำลังเลอะ ไปไม่ได้เลย ท่านอุทัยพูดให้ฟังชัดเจนมาก

ท่านเป็นหัวหน้าพาตั้งอกตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ แล้วเราก็ก็นะได้กำชับกำชาเรื่องพระพระท่านรับมากผมไม่ว่า เพราะผมได้เปิดแล้วว่า พระที่ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ เพื่ออรรถเพื่อธรรมแล้วให้มา มาเท่าไรผมรับเลี้ยง แต่ก็มีแป้วใจอยู่อันหนึ่งว่าพระที่เลอะ ๆ เทอะ ๆ อาจแทรกเข้าไป ให้ท่านพิจารณาด้วยดินะ อย่าเอาเลอะ ๆ เทอะ ๆ เข้าไป สถานที่นี้เป็นสถานที่คัดเลือกพระ จะเข้าสนามรบพาดกับกิเลสละซี เตือนท่านอีก รับมากรับน้อยไม่สำคัญอะไร สำคัญที่มีดีมีชั่วมันจะแทรกเข้าไป ให้ระมัดระวังให้ดี เดี่ยวไปเพียงองค์เดียวเลอะไปหมดนะ แต่ก่อนเราก็ก็นะแล้ว เมื่อวันนั้นข้าเข้าอีกทีหนึ่ง เพราะเราสงวนจริง ๆ สงวนพระ

สงวนพระสงวนธรรมไว้สำหรับโลกชาวพุทธเราได้กราบไหว้บูชา พอเป็นขวัญตาขวัญใจ วันหนึ่งระลึกถึงพุทธโธได้คำหนึ่งก็ยิ่งดีกว่าที่โลกเขาที่ไม่มีพุทธศาสนานี้เขาไม่ระลึกกันเลย เราดีกว่าเขาแม้ระลึกพุทธโธได้คำเดียว ยิ่งดีกว่าเขาที่ไม่ระลึกนะ แต่ที่นี้เราเป็นชาวพุทธมาระลึกพุทธโธคำเดียวต่อหน้าหลวงตานี้พาดเลยนะ เหนอ พ่อมีระลึกอย่างนี้หรือ พ่อมีไม่เคยว่าหรือ ชัดเลยทั้งพ่อทั้งลูกดีหมดเลย เพราะเป็นลูกชาวพุทธเรา

ภายนอกเขาไม่รู้พุทธศาสนา เขาระลึกได้พุทธโศกหนึ่งเราพอใจนะ ถ้าเป็นเมืองพุทธเรา
นี้ พ่อเมืองพระระลึกพุทธโศกเท่านั้นเหอ แล้วแม่เมืองว่ายังไง ไล่เข้าไป โคตรมีงระลึกอะไรบ้าง
ซัดเข้าไปละซี นี่ถ้าเป็นคนของเราดีเข้าไปอีก มันหลายชั้นหลายตอนนี่นะ

โห พุทธศาสนานี้เลิศเลอจริง ๆ นะ ใครเกิดมาไม่พบไม่เคารพเลื่อมใส เรียกว่า
หมดคุณค่า ยันด้วยหัวใจนี้เลย อะไรจะเลิศยิ่งกว่าพุทธศาสนา พุทธศาสนานี้มีมาตั้งกัป
ตั้งกัลป์ เป็นแบบเป็นฉบับของพระพุทธเจ้าที่สิ้นกิเลสแล้วทุกพระองค์เป็นเจ้าของ
ศาสนา การรู้เห็นธรรมทั้งหลายและการสอนโลกจึงไม่ผิดเพี้ยน จึงเรียกว่าสวากขาต
ธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ทุกพระองค์แบบเดียวกันหมด เห็นอย่างเดียวกันแล้วจะค้านกัน
ได้ยังไง ท่านไม่ได้มาแบบงู ๆ ปลา ๆ เหมือนคนมีกิเลสนะพระพุทธเจ้า

ศาสนาทั้งหลายเราก็ไม่ได้ประมาท ก็พูดตามหลักความจริง คือศาสนาที่เจ้าของ
ศาสนาเป็นคัลกิเลสเป็นคนมีหัวใจแล้วก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ ต้องผิด ๆ พลาด ๆ
ลูป ๆ คล่า ๆ ดีไม่ดีเข้าตัว อะไรชอบใจก็ว่าอันนี้ถูกไปเลย พระพุทธเจ้าไม่เข้าใคร ตั้ง
แต่เสด็จไปกรุงกบิลพัสดุ์ นั้นฟังซิ พระราชบิดาไปต่อว่า ก็พอกับลูกนี้ ทำไมเข้ามาถึง
พระราชวัง จึงไปบิณฑบาตตามบ้านนั้นบ้านนี้ ท่านรับสั่งว่า นี่คือประเพณีของพระพุทธ
เจ้า ประเพณีของพอกับลูกเป็นอันหนึ่งต่างหาก เห็นไหมละ ท่านเอาพอกับลูกมาเป็น
แบบฉบับเมื่อไร เอาพระพุทธเจ้าทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทั้งหลายทรงบิณฑบาต ส่วนเขา
นิมนต์เป็นปลีกเป็นย่อยไป เรื่องบิณฑบาตเป็นกิจของพระพุทธเจ้า พระราชบิดาก็ไม่
ทรงค้านเลย ยอมรับ นั่นท่านเข้ากับพระราชบิดาเมื่อไร ท่านเข้าพระพุทธเจ้า นี่ละแบบ
ฉบับเป็นมาอย่างนี้ ยกพระพุทธเจ้ามาบีบเดียวเท่านั้น พระราชบิดาหมอบ ๆ กราบเลย

คือพระราชบิดานั้นอายุชาวบ้านชาวเมือง พอก็เป็นกษัตริย์ปกครองหมดทั้งบ้าน
ทั้งเมือง ลูกชายไปบิณฑบาตขอทานเขา อู๊ย ขายหน้า นี่ละเกียรติของพระพุทธเจ้าเป็น
อย่างนี้ นั่นเห็นไหมเวลาท่านตอบ เกียรติพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น เกียรติของโลกเป็น
อย่างนั้น มันต่างกัน ที่นี้พระราชบิดาก็ยอม ไม่เห็นค้านพระพุทธเจ้ารับสั่งคำไหน นี่ตรง
ไปตรงมาไหมศาสดา ท่านทรงเล็งญาณดูเสียก่อน พระพุทธเจ้าทรงดำเนินมายังไง ๆ
ท่านพิจารณาเล็งญาณดูตามพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่ทรงบำเพ็ญมายังไง ๆ ท่านจะ
ดำเนินตามนั้น ๆ ญาณหยั่งทราบไปหมดเลย ไม่ได้สும்สืมสุมทำ วันขึ้นก็ยกก็ไปอย่าง
หลวงตาบัว แต่กินเร็วยิ่งกว่าลิง

ทุกวันนี้ไม่บิณฑบาตนะ เข้าทางจงกรมเลย ถึงเวลาแล้วค่อยมากิน แต่ก่อนจะ
พูดว่าขยันก็ไม่ผิด คือเราไม่เคยขี้เกียจในเรื่องเหล่านี้เลยก็มาลดเอาตอนนี้ ตอนไปไม่
ได้ ที่นี้พอฟื้นขึ้นมาขยันบิณฑบาตไม่ได้ก็เข้าทางจงกรม เวลาเข้าทางจงกรมมาทดสอบ
บวกลบคุณหารกับการออกเดินบิณฑบาตเกี่ยวข้องกับประชาชน แล้วเกี่ยวข้องกับบาตร

รับแล้วก้มแล้วเงย ๆ เดินไปไม่ถึงไหนมันก็วิ่งเวียน ไม่สุดสายแหละ นี่เอาละนะมันจะ ล้มแล้ว ต้องกลับมา เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น บิณฑบาตแทนที่จะเป็นประโยชน์สำหรับ ธาตุชั้นดีและจิตใจของเราเพื่อประโยชน์แก่โลก สู้เข้าทางจกรรมไม่ได้ พี่น้องทั้งหลาย กรุณาทราบเอานะ ที่หลงตาไม่บิณฑบาตทุกวันนี้ เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้ขี้เกียจ แต่เรา เทียบเหตุเทียบผลเวลาเราออกบิณฑบาตผลได้น้อยมาก แล้วก็มากกระทบกระเทือนธาตุ ชั้นดีของเราซึ่งจะทำประโยชน์ให้แก่ออกุศลโดยดี

ที่นี้ถึงเวลาพระท่านออกบิณฑบาตเราเข้าทางจกรรมแล้ว นี่พิจารณาทุกแง่ทุก มุม เปิดให้ฟังเสียนะ เรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้จะเปิดออก พิจารณาทุกแง่ทุกมุม มันหาก เป็นของมันไปเองนี่อันหนึ่ง อันหนึ่งเรื่องเมตตาดูธรรมนี้ก็กระจายทั่วโลกธาตุเต็มเม็ด เต็มหน่วยเวลานั้น เวลาออกบิณฑบาตนี้เมตตาก็เมตตาดั้งแต่พวกนี้ยังไม่ได้ใส่ ๆ สอด บาดรไปหากคนนั้นไปหากคนนี้มันก็ไม่ทั่วถึงไซ้ไหม แม่เมตตานี้กระจายทั่วโลกธาตุ เทียบ กันอย่างนี้ซิ นี่เต็มเม็ดเต็มหน่วยในเวลาเช่นนั้น การพิจารณาอรรถธรรมนี้เต็มเม็ดเต็ม หน่วย จิตใจสะดวกสบายทั้งธาตุทั้งชั้นดีไปพร้อม ๆ กันในขณะนั้น เวลามาทียบกันนี้ ได้ผลเกินคาด เพราะเหตุนี้เองเราจึงไม่ได้บิณฑบาต ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอานะ

เรื่องขี้เกียจเราไม่ขี้เกียจ รู้แล้วว่าเป็นกิจจำเป็นประเภทหนึ่งของเรา ที่นี้กิจจำเป็น ประเภทนี้เป็นยังไงเอามาเทียบกันอีก เมื่อเทียบทางนี้เหนือกว่าแล้วก็เลยไปทางนี้ จึงไม่ได้บิณฑบาต จะไปเมื่อไรก็ได้ทุกวันนี้ แต่ดังที่กล่าวมาแล้วนี่ละ เรื่องธาตุชั้นดีก้ม เงย ๆ ไม่นานนะ เทบาตรแล้วก้มเงย ๆ แล้วยุ่งนั้นยุ่งนี้มีแต่ยุ่งตลอดเวลาในสาย บิณฑบาต หากความสงบสบายในธาตุในชั้นดี จิตใจที่จะคิดในแง่ธรรมต่าง ๆ ไม่มี มีแต่ ยุ่งกับข้าวกับกับ คนนั้นยังไม่ใส่ คนนี้ยังไม่ใส่ ยืนบาตรให้คนนั้น ยืนบาตรให้คนนี้ เลย จะตาย

เวลาเข้าทางจกรรมบิณฑบาตเสียเลย เรื่องเหล่านี้ไม่มี มีแต่พิจารณาอรรถธรรม โดยสะดวก ๆ ตลอด ทั้งกว้างทั้งแคบ ลึกตื้นหนาบางอะไร มันจะเป็นของมันไปเอง อัน นี้พูดให้ใครฟังไม่ได้ กับเรื่องเมตตาจิตเมตตาดูธรรมครอบโลกธาตุตลอดเวลา ในขณะ นั้นเป็นเวลาเต็มเม็ดเต็มหน่วย มันเป็นระยะ ๆ นะ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย ที่ว่า ไม่บิณฑบาตเพราะเหตุนี้เองที่เราไม่ไป ใครจะว่าอะไรเราพิจารณาของเราเต็มเหนี่ยว แล้ว เราจะเชื่อธรรม เราไม่เชื่อความคิดเห็นของคนจำนวนมาก ซึ่งสับสนไปด้วยทั้งดี ทั้งชั่วไปด้วยกันนั้นแหละ นี่ละที่เราไม่บิณฑบาตขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย อย่างนี้ ละเรื่องราวมัน

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๒,๗๕๐ กิโล รวมทองคำทั้งหมดทั้งเข้า คลังหลวงและยังไม่เข้าได้ ๔,๓๒๑ กิโล ต่อไปนี้ก็จะเพิ่มเรื่อยนะ อย่าอ่อนนะพี่น้องทั้ง

หลายให้ฟังหัวหน้า ๆ เข้มแข็งพวกลูกศิษย์ลูกหาบริษัทบริวารอ่อนแอไม่ได้นะ เข้ากันไม่ได้นะ หัวหน้าเป็นผู้ก้าวเดิน ๆ ลูกศิษย์ก็เดินตามหลังไป ให้พากันเข้มแข็งทุกคน มีเท่าไรทานลงไป สมบัติในคลังหลวงเรามีมากน้อยสง่างามตลอด ในกระเป๋าของเราสู้ไม่ได้นะ สมบัติในคลังหลวงมีมากเท่าไรยิ่งสง่างาม เป็นคนทุกซ์คนจนในประเทศไทยของก็สง่างามไปด้วยกันนะ ถ้าหากว่าคลังหลวงของเราไม่มีสมบัติติดตัวเลยแล้ว ใครจะมีเงินกระเป๋าเป้ง ๆ เท่าท้องช้างก็ตามไม่ได้มีความหมายนะ มันไปมีความหมายอยู่กับคลังหลวงนะ

หัวใจของชาติอยู่คลังหลวง ไม่ได้อยู่กับกระเป๋าของเราแต่ละคน ๆ ให้จำข้อนี้ให้ดี อันนี้สำคัญมาก ยิ่งไงก็ขอให้คลังหลวงของเราเพิ่มขึ้นเถอะ เราจะผาสุกสบาย ทุกตะเซ็ญใจนอนอยู่ตามร่มไม้สบายไปหมดเพราะหลักใหญ่ประกันไว้เรียบร้อยแล้ว เงินในกระเป๋าของเราจะใหญ่ขนาดไหน ไม่ได้ประกันคนทั้งชาติได้นะ อันนั้นประกันได้ จำให้ตีคำนี้ จิ้งเร่งเสมอ เร่งตลอดเวลาไม่อ่อน จะเร่งตลอด ในระยะที่ควรเร่งได้นี้จะพาพี่น้องทั้งหลายเร่งให้เต็มเหนี่ยว บทเวลาไปไม่ได้ไม่ได้นะ เวลาปิดแล้วเปิดไม่ได้ มันถึงกาลปิดแล้วปิด สักเดี๋ยวก็นัดใจฝืนเท่านั้นซิ

จะหามโลงผีไปเรียโรผีพี่น้องทั้งหลายมันไม่ได้เหมือนโลงผีเป็นนี่นะ โลงผีตายหามไปที่ไหนเขาแตกฮือ ๆ สดางค์หนึ่งไม่ได้ละ ถ้าโลงผีเป็นนี่เขาไม่ให้โลงตีกระเป๋าเอาเลย ฉีกกระเป๋ามาเลย โลงผีนี้มันดีอยู่นะ ไอ้โลงผีตายมันไม่ดี หามไปไหนมีแต่คนแตกฮือ ๆ จะเอาแบบไหน จะเอาแบบหามโลงผีไปเขาแตกฮือ ๆ หรือจะเอาโลงผีสดนี้ไป ไปที่ไหนต้องระวังกระเป๋าไว้ไม่ฉีกขาดเลย คว่าได้เงินแล้วไปเลย กระเป๋าฟาดเข้าป่าใครเอาไปไหนช่างเถอะ อย่างมากก็บอกไปหามาใหม่เท่านั้นเอง

ลูกหลานจำเอานะที่หลวงตาสอน ทุกอย่างให้พากันไปปฏิบัติ ภาคเรียนภาคปฏิบัติให้ไปด้วยกัน ถ้ามีแต่การศึกษาเล่าเรียนเฉย ๆ ไม่ว่าวิชาทางโลกไม่ว่าวิชาทางธรรมไม่เกิดประโยชน์ทั้งนั้น มีเรียนแล้วมีภาคปฏิบัติไปด้วย เช่นอย่างพระท่านบวชมานี้ ภาคปฏิบัติคือต้องมีสมบรูณ์แบบ ตั้งแต่ขณะที่รับศีลออกมาจากอุปชฌาย์ นั้นเป็นภาคปฏิบัติแล้ว ที่นี้การระมัดระวังสำรวมก็เป็นภาคปฏิบัติ การจิตตภาวนาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพราะจิตนี้เป็นเหมือนลิงเที่ยววนะ ต้องบังคับจิต ใครไม่เคยเข้าไปภาวนาบังคับจิตเสียก่อน อย่าเข้าใจว่างานใดหนักในโลกนะ งานที่หนักในโลกนี้คืองานบังคับจิต อันนี้หนักมากที่สุดทีเดียว

เพราะข้าศึกใหญ่ได้แก่กิเลสทุกประเภทอยู่ในจิต ตัวนี้รุนแรงมาก ต้องเอาธรรมจ่อเข้าไป ธรรมจ่อเข้าไปทางนั้นตีพิษออกมา ทางนี้ตีเข้าไป สู้มันไม่ได้หงายหมาลงมาดังที่หลวงตาเคยพูดให้ฟังนั่นแหละ น้ำตาร่วง ๆ คือสู้มันไม่ได้ เวลามันรุนแรง ๆ

ขนาดนั้นนะกิเลส มันเห็นประจักษ์กับหัวใจของเราถึงขนาดน้ำตาร่วง ไม่มีทางสู้ได้เลย ประจักษ์จริง ๆ มันถึงสด ๆ ร้อน ๆ ซิวเวลาเคียดให้กิเลส นี่ละเวลามันรุนแรง ตีเข้าไม่ถอย ๆ อันนั้นค่อยสงบลง ๆ ความดีของเราเริ่มขึ้น ๆ ความดีก็เป็นผลขึ้นมาให้มีความสงบเย็นใจสบายขึ้นเรื่อย ๆ นี่อำนาจแห่งการต่อสู้กับกิเลสซึ่งเป็นไฟเป็นไฟ กลายเป็นน้ำเป็นท่าขึ้นมาจากผลแห่งการปฏิบัติธรรมของเรา เราจะชุ่มเย็น

อยู่บ้านอยู่เรือนก็เหมือนกัน ให้มีภาคปฏิบัติรักษาตัวให้ดี อย่าเร่ ๆ ร้อน ๆ อย่าเตร็ดเตร่ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม อย่าลืมนื้อลืมตัว ทุกสิ่งทุกอย่างเราทุกคนรู้ เกิดมาจากพ่อจากแม่ตั้งแต่อยู่ในท้อง ยาครรรรักษาเห็นไหมละ ครรรรักษาคือยารักษา ท้อง มีลูกอยู่ในท้องแม่ก็ต้องได้ระมัดระวังรักษา สงวนตัวอย่างมาก ไม่อย่างนั้นกระทบกระเทือนแก่ลูกที่อยู่ในท้อง นี่เรียกว่ายาครรรรักษา ให้แม่รับประทานยานี้เพื่อบำรุงเด็กในครรภ์ด้วย ไม่ให้เป็นพิษเป็นภัยแก่เด็กในครรภ์ด้วย พอตกคลอดออกมาที่นี้ ภาระของพ่อของแม่นี้เต็มเม็ดเต็มหน่วย สละชีวิตต่อลูกทุกคน ๆ ลูกทุกคนได้รับการสละชีวิตจากพ่อแม่ทั้งนั้น เราย่อมมาทะนงตัวเรานะ เราเกิดจากพ่อจากแม่ใหญ่กว่าพ่อกว่าแม่ไม่ได้นะ

พ่อแม่ของเราที่สละชีวิตทุกอย่าง พ่อเกิดขึ้นมาปั๊บ สิ่งใดที่ควรแก่ลูกของตนพ่อแม่จะหามาทันที ๆ เลย จากนั้นมาก็ค่อยเริ่มขึ้นมา ๆ เลี้ยงดูมาเรื่อย ๆ พอส่งเข้าศึกษาเล่าเรียน ที่นี้หาเครื่องว่าเครื่องเรียน เรียนก็ต้องหาครูหาอาจารย์มาสอน ฟังซิ นะ แล้วทุกอย่างเครื่องไม้เครื่องมือการแต่งเนื้อแต่งตัวกระดาษดินสอ ออกมาจากพ่อจากแม่ทั้งนั้น เครื่องแต่งตัวทุกคนเราไม่มีปัญหาหามาได้นะ พ่อแม่ทั้งนั้นหามาให้เรา ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชายพ่อแม่ชวนชวายเป็นแทบตาย ขอให้ลูกได้ใช้ได้สอยได้อยู่ได้กินพ่อแม่เป็นที่พอใจ อดอิมพ่อแม่ไม่ค่อยเป็นอารมณ์ยิ่งกว่าเป็นอารมณ์กับลูกแต่ละคน ๆ นี่ละที่ว่าพ่อแม่มีบุญมีคุณต่อลูกมาก มีอย่างนี้เอง

คือสละชีพมาตั้งแต่อยู่ในท้องแล้ว ตกคลอดออกมาแล้ว ทั้งพ่อทั้งแม่เป็นตายไปด้วยกันเลย ๆ งานใกล้งานไกลควรไปแต่พ่อ-พ่อวิงหา งานใกล้ควรแก่แม่-แม่วิงหา อยู่ภายใน ภายนอกนี้ไม่ได้หยุดได้อยู่ จนลูกตกคลอดออกมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่งเข้าไปเรียนหนังสือ หนังสือหลายชั้นหลายภูมินี่นะ เรียนหนังสือชั้นนี้ ๆ ความเปลี่ยนแปลงของวิชาความรู้ก็ต้องซื้อหามา ๆ เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวก็เป็นระยะ ๆ ตลอดถึงการกีฬา ยิ่งมากวนพ่อกวนแม่อีกนะ เครื่องเล่นก็มากวนพ่อกวนแม่ พ่อแม่เลยจะตาย ที่นี้ส่งเข้าโรงเรียนไหนพ่อแม่ต้องเป็นตัวประกัน หาเงินไปเข้าโรงเรียนซิ หาเงินไม่พอไปกู้ไปยืมเขามา พ่อแม่เป็นบ่อยกลางบ้านกลางเรือน ไฟเผาหัวอกพ่อแม่จนจะเป็นจะตาย ลูกยังเพลนเป็นบ่าวอยู่ในโรงรำโรงเรียน ไม่รู้เนื้อรู้ตัวใช้ไม่ได้นะ

ให้ตั้งใจปฏิบัติ ให้คิดถึงคุณพ่อแม่ก่อนอื่น ที่ท่านว่า มาตาปิตุอุปภูฐาน์ ให้ปฏิบัติอุปภูฐาน์ดูแลพ่อแม่ อย่าลืมเนื้อลืมตัวนะให้ดูแลพ่อแม่ จะทุกข์จนอะไรก็เออะพอจะเลี้ยงดูพ่อแม่ได้ด้วยวิธีการใด ให้เลี้ยงดูเต็มกำลังความสามารถ แล้วอย่าฝ่าฝืนพ่อแม่สั่งสอนในทางที่ถูกที่ดี ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตนให้เป็นคนดี นี่ละเป็นคนดีเด็กดี ๆ โรงเรียนเราเรียนมาทำไมมีภาคปฏิบัติอยู่ประจำโรงเรียนของนักเรียนทุกคน แล้วดีไปทั้งนั้นเด็ก ครูก็เบาใจ ครูก็เป็นแบบพิมพ์ของเด็ก ไม่ใช่ครูโกโรโกโสปฏิบัติเร่รอนกะล่อนกะเล่นเป็นครูมาสอนเด็ก ใช้ไม่ได้เช่นนั้น ต้องเป็นครูที่ดีเป็นแบบอย่างอันดีงามแก่เด็ก เด็กเห็นแล้วเคารพนับถือเชื่อฟัง แล้วมีแก้ไขที่จะสำเหนียกศึกษาจากครูจากอาจารย์ในบรรดาวิชาต่าง ๆ นี่ละครูก็เป็นสำคัญ

เวลาเด็กเรียนเข้าไปก็มีภาคปฏิบัติ-ปฏิบัติตัวให้ดี ให้ดี เวลาเรียนหนังสือชั้นใดภูมิใด อย่าปล่อยเรื่องอรรถเรื่องธรรม ธรรมนี้เป็นเครื่องกระตุกไม่ให้ลืมตัว ไม่ว่าจะเรียนชั้นสูงชั้นต่ำชั้นใดก็ตาม ธรรมจะเป็นเครื่องกระตุกให้รู้เนื้อรู้ตัวตลอดเวลา ถ้าไม่มีธรรมกระตุกแล้วไปใหญ่นะ ให้ลูกหลานจำเอาไว้ดี วันนี้นำพูดเพียงเท่านี้ เอาละพอ

คนไม่ได้เบาบางนะ แน่นตลอดเวลา เต็มอยู่ข้างใน พระก็เต็มของพระ ปีนี้ ๕๐ ไม่ใช่เล่น นี่เป็นบริเวณของพระ ใครไปแตะไม่ได้นะ เราเด็ดขาดทุกอย่าง ใครไปยุ่งไม่ได้บริเวณจากนี้เข้าไปแล้วเป็นบริเวณของพระเต็มไปหมด ที่เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มีแต่พระล้วน ๆ ประชาชนแยกจากนี้ออกไปโน้น แถวนี่จึงว่าแหลทุกหมัด ปลุกนั่นสร้างนี่ยุ่งไปหมด ทางพระไม่ให้แตะเลย จากนั้นเข้าไปหากุฎิเราก็เหมือนกันใครเข้าไปยุ่งไม่ได้

หมาเราน่ารักนะ เราดู มันก็รู้เรื่องเหมือนกัน พอถึงเวลาพระปิดกวาดออกมานี้ เขาจะต่างตัวต่างด้อม ๆ มามองพระ เราอยู่ข้างในเราสังเกตดูหมา พอพระปิดกวาดออกไปช่องทางนี้เขาจะรุมเลย แอบไปตามพระ พระปิดกวาดไปเขาจะแอบไปคอยสังเกตพระไป พอไปใกล้ ๆ ประตุนี้เขายังจ้อง พอพระเปิดประตุนี้รุมทีเดียวออกหมดเลย เขาอยากเที่ยว แต่ไม่เรียวพระละชิ เวลา รุมไปท่านก็ไม่ว่าอะไร ปล่อยให้เขาไป พอ รุมออกไปพอสมควรแล้วท่านไล่ไปท่านนั้น โห้ย แดกฮือววิ่งเข้าหมดเลย คือเขาอยากออกเที่ยว เหมือนเขาติดคุกเหมือนกันนะ คือเข้าข้างในก็ไม่ให้เข้า มันมีสัตว์อยู่ข้างใน ครั้นไปปากเขาเป็นสุขค่อยยังชั่วละชิ ไปเห็นสัตว์ต่าง ๆ แล้วไล่กัด พระไม่ให้เข้า แถวนี่ก็ไม่ให้เข้า มันก็เข้าไปแอบในครัวได้ตัวสองตัวเท่านั้น

มันน่าดูตอนที่เขาแอบ เวลาพระปิดกวาดออกไปจวนจะออกประตูเท่าไร เขายังด้อม ต่างตัวต่างด้อมจ้องดู โห้ย เขาฉลาดเหมือนกัน ไม่ออกหน้า เวลาพระปิดกวาดนี้

เขาไม่ออกไปข้างหน้ากลัวพระจะเขกเขา เขาแอบอยู่ข้างหลัง พอปิดกวาดไป ๆ พอใกล้ประตูแล้วเขาจะจ้อง พอเปิดประตูปั๊บพริบเดียวออกหมดเลย นำดูนะ พระท่านก็ไม่ว่าอะไร เพราะท่านติดตามอยู่นี่ พอออกไปสมควรแล้วท่านก็ไล่ไปกลับ ยกไม้กวาดแล้วแตกฮือเข้าหมดเลย นำดูเหมือนกันนะเขาฉลาด ใจจำหลอดกับใจดำนี้สำคัญมาก

วันพรุ่งนี้จะได้จ่ายเช็คละ เครื่องมือแพทย์มาแล้ววันพรุ่งนี้จะจ่ายเป็นล้าน ๆ ละนะ ใครรู้เมื่อไรเวลาหลวงตาจ่าย นอกจากเราบอกมันถึงจะรู้ จ่ายแต่ละฉบับ ๆ ๗ แสน ๘ แสน เป็นล้าน เป็น ๒ ล้านของเล่นเมื่อไร เพราะมันตกมา ๆ ดูปิลจ่ายตามนั้น ๆ วันพรุ่งนี้ก็เริ่มจ่ายเลย วันนี้บอกไว้ให้รอก่อนวันนี้ เราไม่จ่ายเพราะวันศุกร์ยังมี สุตสัปดาห์จ่าย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd